

26.02.2018

POL-2018-7272

Eduskunta
Hallintovaliokunta

Lausuntopyyntöne 20.2.2018

Hallituksen esitys eduskunnalle siviilitiedustelua koskevaksi lainsäädännöksi HE 202/2017 vp**1 Asia**

Eduskunnan hallintovaliokunta on 20.2.2018 pyytänyt Helsingin poliisilaitokselta asiantuntijaa kuultavaksi 27.2.2018 hallituksen esityksestä 202/2017 vp siviilitiedustelua koskevaksi lainsäädännöksi. Lisäksi asiasta on pyydetty kirjallista asiantuntijalausuntoa.

Hallituksen esitys liittyy tiedustelulainsäädännön kokonaisuudistukseen, johon kuuluvat myös hallituksen esitys 203/2017 vp sotilastiedusteluksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi ja hallituksen esitys 198/2017 vp laiksi Suomen perustuslain 10 §:n muuttamisesta. Myös näistä hallituksen esityksistä on pyydetty lausuntoa Helsingin poliisilaitokselta.

Helsingin poliisilaitokselta ei ole aikaisemmin pyydetty asian johdosta lausuntoa eikä se ole ollut lainsäädäntöuudistusta valmistelemissä työryhmissä edustettuna.

2 Yleistä

Helsingin poliisilaitos pitää nyt lausunnon kohteena olevaa siviilitiedustelua koskevaa lakiehdotusta hyvin perusteltuna ja laadittuna sekä tavoitteiltaan kannatettavana.

3 Toimintaympäristön muutos

Keskeisen uhkakuvan muodostavat nykyään poliittisesti, ideologisesti tai uskonnollisesti radikalisoituneet yksittäiset toimijat ja pienryhmät, jotka saavat inspiraatiota ja tukea ajatuksilleen terroristijärjestöjen kehotuksista etenkin tietoverkkojen välityksellä. Uhkat voivat kohdistua laajaan ja sattumanvaraisesti valikoituun joukkoon (koulusurmat tai terrori-iskut yleisötilaisuuksissa tai muilla julkisilla paikoilla) kuin myös poliittiseen johtoon tai virkamiesjohtoon tai virkakuntaan yleisesti (poliisit, sotilaat). Väkivaltauhan lisäksi on huomattava informaatiovaikuttaminen, jolla pyritään murentamaan viranomaisten uskottavuutta ja tahallaan levittämään väärää tietoa yhteiskunnallisesti merkittävistä asioista. Poliisin virallisia tunnuskuvia ja sosiaalisen median visuaalista ilmettä saatetaan käyttää esiintymällä valheellisesti poliisiviranomaisena, jonka nimissä levitetään väärää informaatiota. Lisäksi yksittäisten virkamiesten, poliittisten johtajien ja toimittajien maalittaminen tietoverkossa sanallisilla hyökkäyksillä sisältäen niin solvauksia kuin suoria

tai epäsuoria uhkauksia ovat viime aikoina lisääntyneet, millä toiminnalla ääriaineekset pyrkivät vaientamaan kohteekseen valitsemansa yksittäisen virkamiehen ja siten vaikuttamaan yleisellä tasolla koko yhteiskuntajärjestelmän perusrakenteisiin ja toimivuuteen.

Paikallinen poliisilaitos vastaa viime kädessä ns. aluevastuuperiaatteen mukaisesti yleisen järjestyksen ja turvallisuuden säilymisestä ja rikosten estämisestä ja tutkinnasta alueellaan. Helsingin poliisilaitos on tässä suhteessa merkittävässä asemassa, sillä sen vastuulla on valtion ylimmän poliittisen johdon suojaaminen ja sen alueella sijaitsevat mm. keskeisten valtiollisten instituutioiden virastorakennukset ja valtamediodien päätoimipaikat.

Poliisi tarvitsee edellä mainittujen uhkien torjumiseksi tietojohtoisen poliisitoiminnan perustaksi ajantasaista, oikeaa ja riittävää tietoa käynnissä olevista uhkista, jotta se voi analysoidun tiedon avulla kohdistaa operatiivista toimintaansa ensisijassa ennalta ehkäisemään uhat. Tärkeää on myös tiedostaa usean toimijan ympäristössä yhteistyön merkitys tiedon rikastamisessa ja siihen liittyen välttää tiedon sirpaloitumisen ja tiedonvälityksen viiveiden aiheuttamat aukot viranomaistoiminnassa, joita rikoksenteelijät pyrkivät hyödyntämään. Tietoa sinällään on riittävästi nykyään, mutta haasteena on havaita olennainen tieto suuresta massasta, yhdistää eri lähteistä saatava tieto, jakaa sitä kaikille relevanteille toimijoille ja tehdä siitä riittävän nopeat ja oikeat johtopäätökset operatiiviselle toiminnalle. Kansallisen ja kansainvälisen yhteistyö merkitys korostuu valtioiden välisten rajojen menettäessä merkitystään vapaan liikkuvuuden lisääntyessä ja tietoverkkojen yhdistäessä ihmisiä. Rikollisuus ja terrorismi ovat siirtyneet yhä enemmän tietoverkkojen puolelle, jossa on mahdollisuus toimia anonyymisti. Tietoverkoissa saatetaan ostaa ja myydä rikoksentekevälineitä, etsiä rikoskumppaneita, suunnitella rikoksia, pitää yhteyttä rikosta suunnittelevien henkilöiden välillä sekä levittää vihapuhetta ja muuta ääriajattelua edustavia mielipiteitä, joista syrjäytymisvaarassa olevat henkilöt saattavat saada vaikutteita.

Tähän nähden on hyvä pitää mielessä, että pelkkä tiedustelun tehostaminen ei välttämättä ennalta ehkäise turvallisuushuolia. Kysymys on siitä, miten saatu tieto otetaan hyötykäyttöön operatiivisessa toiminnassa. Tähän nähden Helsingin poliisilaitos pitää siviilitiedustelulainsäädännön keskeisimpänä säännöksenä ns. palomuurisäännöstä. Asian merkitys korostuu suojelupoliisin muuttuessa puhtaaksi tiedusteluviranomaiseksi salaiseen tiedonhankintaan keskittyen vailla mahdollisuutta rikostutkintaan, pakkokeinojen käyttöön ja näkyviin interventioihin rikoksen estämisen tarkoituksessa.

4 Palomuri: poliisilain 5 a luku 44 § ja laki tietoliikennetiedustelusta siviilitiedustelussa 17 §

Tietoliikennetiedustelusta siviilitiedustelussa annetun lain 17 § viittaa palomuurin osalta poliisilain 5 a luvun 44 §:ään.

Uusi vai entuudestaan esitutkintaviranomaisen tiedossa oleva asia?

Säännös on rakennettu ilmeisesti lähinnä sitä tilannetta silmällä pitäen, että Suojelupoliisi itse havaitsee rikosepäilyn ja ilmoittaa siitä oma-aloitteisesti

esitutkintaviranomaiselle. Soveltuuko säännös myös siihen tilanteeseen, että esitutkintaviranomainen itse havaitsee rikosepäilyn, aloittaa esitutinnan, minkä jälkeen se tiedustelee Suojelupoliisilta asiaan liittyvää mahdollista lisätietoa. Tiedustelun Suojelupoliisille tehdessään esitutkintaan jo suorittava poliisi kykenee yksilöimään rikosepäilyn keskeiset faktat kohtuullisen tarkasti teon, ajan, paikan, epäillyn / epäiltyjen ja mahdollisen asianomistajan osalta. Tällöin itse asia on jo tullut esitutkintaviranomaisen tietoon sen oman toiminnan tuloksena ennen kun tietopyyntö tehdään Suojelupoliisille. Estettävissä olevan rikoksen osalta voidaan tehdä sama kysymyksenasettelu. Poliisi voi rikostiedustelun keinoin havaita itse oletettavasti hankkeilla ja estettävissä olevan rikoksen ja tiedustelee sen johdosta Suojelupoliisilta lisätietoja esim. niistä henkilöstä, johon rikosolettama kohdistuu.

Uusilla tiedustelukeinoilla vai muilla keinoilla hankittu tieto?

Koskeeko palomuurisäännös vain uusilla eli poliisilain 5 a luvun ja tietoliikennetiedustelusta siviilitiedustelusta annetun lain mukaisia keinoja käyttäen hankittuja tietoja vai kaikkia muitakin tiedustelukeinoilla hankittuja tietoja. Suojelupoliisi hankkii tietoja myös avoimista lähteistä, kansainvälisellä tietojenvaihdolla ja poliisilain 5 luvun mukaisilla keinoilla. Kyse voi olla myös sellaisesta tilanteesta, että kaikkia tai useita keinoja käytetään samassa asiassa.

Työturvallisuustiedot

Suojelupoliisin tiedonhankinnan kohteina voi olla samoja henkilöitä kuin poliisin rikostiedustelun tai tutkinnan kohteina. Voiko Suojelupoliisi luovuttaa tiedustelutoiminnassaan havaitsemia poliisin työturvallisuutta vaarantavia tietoja poliisille palomuurisäännöksen estämättä?

Mikäli palomuurisäännöstä sovelletaan, on huomattava, että kyse ei ole yleensä konkreettisesta jo tapahtuneeksi epäilystä tai hankkeilla olevasta tietyn vakavuusasteen rikoksesta. Siten mahdollisuudeksi jää lähinnä soveltaa pykälän 4. momenttia, jonka mukaan tietoa saa aina luovuttaa hengelle, terveydelle tai vapaudelle aiheutuvan merkittävän vaaran estämiseksi. Momentin sanamuoto edellyttää kuitenkin vaaralta merkittävyyttä ja ilmeisesti myös konkreettisuutta eikä se välttämättä sovellu nyt puheena olevaan tilanteeseen. Työturvallisuustiedoista säädetään laissa henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa (761/2003) 2 §:n 3 momentin 6 kohdassa seuraavasti:

Toimenpiteen kohteena olevan henkilön oman turvallisuuden tai viranomaisen työturvallisuuden turvaamiseksi välttämättömät tiedot henkilön terveydentilan ja sen seurannan taikka hänen sairautensa hoidon kannalta, tiedot kohteen tai henkilön vaarallisuudesta tai arvaamattomuudesta sekä tiedot, jotka kuvaavat tai on tarkoitettu kuvaamaan rikollista tekoa, rangaistusta tai muuta rikoksen seuraamusta (turvallisuustiedot).

Poliisi saattaa siis esim. suunnitella epäillyn kiinniottoa tai hänen luokseen tehtävää kotietsintää tai poliisimies saattaa sopia tapaamisen tietolähteen kanssa ja samaan aikaan Suojelupoliisilla on tietoa kohdehenkilön hallussa mahdollisesti tai varmuudella hallussa olevista vaarallisista esineistä ja aseista tai viranomaisvastaisuudesta. Tietolähdetoiminnan osalta voidaan mainita rikollis- tai terroristijärjestöön kuuluvan henkilön ryhtyminen tieto-

lähteeksi vastatiedustelumielessä tarkoituksena selvittää tietolähteitä käsittelevän poliisimiehen henkilöllisyys, läheiset henkilöt ja kotiosoite.

Toimintaympäristö on viime vuosina muuttunut terrorismiuhan kasvun myötä merkittävästi huonompaan suuntaan myös viranomaisten turvallisuuden osalta, mitä varten tiedustelussa esiin tulleiden poliisin työturvallisuutta vaarantavien tietojen välittyminen poliisille on ehdottomasti turvattava.

Uhkahenkilöt

Suojelupoliisin laajennetut tiedusteluvaltuudet tuovat sen tietoon todennäköisesti entistä enemmän sellaisia henkilöitä, jotka se on tähän asti siirtänyt paikallispoliisin vastuulle jatkokäsittelyyn. Suojelupoliisin resurssit eivät välttämättä riitä kaikkien vaaralliseksi luokiteltujen henkilöiden pidempiaikaiseen valvontaan ja heihin kohdistuvaan tiedonhankintaan eikä Suojelupoliisin toimenkuvaan puhtaana tiedusteluviranomaisena sopine myöskään näkyvä kanssakäyminen kohdehenkilöiden kanssa.

Helsingin poliisilaitoksella uhkahenkilöiden käsittely jakaantuu karkeasti ottaen kahteen eri toimintatapaan. Rikostutkintayksikössä tehdään uhkatutkintaa poliisilain suomin keinoin salassa kohdehenkilöltä. Häneen voidaan kohdistaa poliisilain 5 luvun mukaisia salaisia tiedonhankintakeinoja, rekisteritiedusteluja ja tietopyyntöjä toisille viranomaisille ja yksityisille tahoille (esim. pankit). Toinen käsittelytapa on avoin ja näkyvä kanssakäyminen, mitä tekee poliisilaitoksen hälytys- ja valvontayksikön ennalta estävä toiminto. Tässä toimintamallissa kohdehenkilön kanssa keskustellaan, ollaan jatkuvasti yhteyksissä ja häntä ohjataan muiden yhteiskunnan palveluiden piiriin (mm. mielenterveyspalvelut).

Sovelletaanko jatkossa näiden henkilöiden siirtoon palomuurisäännöstä, mikäli ne ovat tulleet Suojelupoliisin tietoon uusien tiedusteluvaltuuksien käytöllä tai muutoin? Ukhahenkilöiden osalta ei ole kyse lähtökohtaisesti sellaisesta konkreettisesta jo tapahtuneesta rikoksesta tai vielä estettävissä olevasta rikoksesta, mitä palomuurisäännöksen 1 ja 2 momenteissa tarkoitetaan. Siten vaihtoehdoksi jäänee lähinnä soveltaa 4 momenttia, jonka mukaan tietoa saa aina luovuttaa hengelle, terveydelle tai vapaudelle aiheutuvan merkittävän vaaran estämiseksi.

Joka tapauksessa olisi syytä tiedostaa ja muodostaa yhteinen näkemys uhkahenkilöiden käsittelyn siirron oikeudellisesta perustasta.

Uhka-arviointi ja suojeltavat kohteet

Uhkan arviointitarve ei välttämättä liity vain yksittäisiin, tunnistettuihin uhkaa aiheuttaviin henkilöihin, vaan uhka-arviointia tehdään suojeltaviin kohteisiin liittyen. Helsingin poliisilaitos vastaa mm. Tasavallan presidentin ja valtioneuvoston jäsenten turvallisuudesta sekä turvaa valtiovierailut ja suurlähetystöjen koskemattomuuden. Vakiintuneesti poliisilaitos on tehnyt uhka-arvioinnin osalta yhteistyötä Suojelupoliisin kanssa ja yhtenä esimerkkinä tästä on mm. itsenäisyyspäivän juhlallisuuksien turvaaminen.

Palomuurisäännös ei näyttäisi sallivan kovin hyvin tällaisen tiedon luovuttamisesta, ellei sitten tiedonsiirron katsota olevan mahdollista ehdotetun

poliisilain 5 a luvun 55 §:n nojalla, jonka mukaan Suojelupoliisi voi luovuttaa muille viranomaisille ja yhteisöille salassapitosäännösten estämättä tietoja, jos tietojen luovuttaminen on välttämätöntä kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi. Säännöksessä on erikseen todettu, että tietojen luovuttamisesta rikostorjuntaan säädetään 44 §:ssä.

Nyt puheena olevien tietojen välittyminen Suojelupoliisilta paikallispoliisille mahdollisimman nopeasti olisi poliisilaitoksen mukaan oltava lain mukaan selkeästi mahdollista. Poliisilaitos saattaa myös oma-aloitteisesti tiedustella Suojelupoliisilta tietoja vastuullaan olevien tapahtumien ja henkilöiden turvallisuuteen liittyen.

Joka tapauksessa olisi syytä tiedostaa ja muodostaa yhteinen näkemys tiedon luovutuksen oikeudellisesta perustasta.

Yleinen järjestys ja turvallisuus

Ulkomailla ja Suomessa on viime aikoina ilmennyt erilaisia yleistä ja järjestystä turvallisuutta vaarantavia väenkokootumisia, jotka ovat monesti erilaisten äärijärjestöjen liikkeellepanemia. Kyseessä saattaa olla oikeistolaisien katupartiot, anarkistien mielenosoitukset, pakkopalautusten vastustaminen tai joukolla tehdyt seksuaaliset ahdistelut yleisillä paikoilla, mistä on esimerkkejä ulkomailtakin. Näistä ei poliisille ilmoiteta ja tyypillisesti niitä kutsutaan kokoon sosiaalisen median, yleisten televerkkojen tai salattujen pikaviestinsovellusten avulla.

Palomuurisäännös ei näytä sallivan kovin hyvin tällaisten tietojen luovuttamista poliisille, ellei sitten tiedonsiirron katsota olevan mahdollista ehdotetun poliisilain 5 a luvun 55 §:n nojalla, jonka mukaan Suojelupoliisi voi luovuttaa muilla viranomaisille ja yhteisöille salassapitosäännösten estämättä tietoja, jos tietojen luovuttaminen on välttämätöntä kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi. Säännöksessä on erikseen todettu, että tietojen luovuttamisesta rikostorjuntaan säädetään 44 §:ssä.

Joka tapauksessa olisi syytä tiedostaa ja muodostaa yhteinen näkemys tiedon luovutuksen oikeudellisesta perustasta.

Informaatiovaikuttaminen ja tilannekuva

Helsingin poliisilaitos joutuu käytännössä tekemisiin erilaisten informaatiovaikuttamisen muotojen osalta. Viime aikoina on erityisesti sosiaalisessa mediassa ja Internetissä muutoinkin levitelly laajalti eri kanavia pitkin ilmeisen yksissä tuumin suuren määrä samoin ajattelevien ihmisten toimesta vihapuhetta ja muuta disinformaatiota mm. etnisistä vähemmistöryhmistä, valtionjohdosta, viranomaisista ja ylipäänsä yhteiskunnallisesti merkityksellisistä keskustelunaiheista, joiden osalta voidaan tahallaan ja laajalti laittaa liikkeelle yleistä järjestystä ja turvallisuutta tai ainakin turvallisuudentunnetta horjuttavia perättömiä huhuja esimerkiksi terrori-iskuista. Lisäksi Helsingin poliisilaitos vastaanottaa rikos- ja muita viiheitä, joita saatetaan antaa anonyymisti ja jopa tahallaan vääransisältöisinä. Helsingin poliisilaitoksen nettipoliisi (virtuaalinen operaatiotuki, VOT) on myös valtakunnallisesti näkyvä toimija ja vastaanottaa huolestuneilta kansalaisilta ja toimittajilta kyselyitä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyen.

Paikallispoliisi vastaa viimekädessä omalla alueellaan tapahtuvien rikosten ja järjestyshäiriöiden ennalta estämisestä, mitä varten sillä tulisi olla riittävästi oikeaa ja ajantasaista tilannekuvatietoa resurssien tarkoituksenmukaiseksi suuntaamiseksi ja sen arvioimiseksi, missä julkisuudessa esillä olleissa mahdollisista turvallisuushista saattaa olla jotain perää ja missä ei.

Palomuurisäännös ei näytä sallivan tällaisten tietojen luovuttamista poliisille, ellei sitten tiedonsiirron katsota olevan mahdollista ehdotetun poliisilain 5 a luvun 55 §:n nojalla, jonka mukaan Suojelupoliisi voi luovuttaa muilla viranomaisille ja yhteisöille salassapitosäännösten estämättä tietoja, jos tietojen luovuttaminen on välttämätöntä kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi. Säännöksessä on erikseen todettu, että tietojen luovuttamisesta rikostorjuntaan säädetään 44 §:ssä.

Joka tapauksessa olisi syytä tiedostaa ja muodostaa yhteinen näkemys tiedon luovutuksen oikeudellisesta perustasta.

Lykkäysperuste

Palomuurisäännöksen mukaan suojelupoliisin päällikkö voisi päättää enintään vuodeksi kerrallaan vakavien rikosten (maksimirangaistus vähintään 6 vuotta vankeutta) ilmoittamatta jättämisestä keskusrikospoliisille, mikäli se on välttämätöntä kansallisen turvallisuuden varmistamiseksi tai hengen ja terveyden suojaamiseksi.

Lykkäyspäättös olisi siis mahdollista tehdä useitakin kertoja vuodeksi kerrallaan, sillä lykkäyskertojen määrää ei ole laissa rajoitettu. Vuoden määräaika itsessäänkin on pidettävä melko pitkänä ottaen huomioon, että kyseessä ovat vakavat rikokset ja niiden selvittämisen intressi on suuri niin yleisen kuin yksityisen edun kannalta. Suojelupoliisin tiedustelussa esiin tulleet rikoksentekijät ovat todennäköisesti suunnitelleet rikoksensa ja vuoden viive ilmoittamisessa tekee käytännössä ilmoittamisen merkityksettömäksi sen vuoksi, että tässä ajassa todistusaineisto on ehditty hävittää, epäillyt ovat poistuneet maasta, todistajien muistikuvat ovat heikentyneet eikä esim. telepakkokeinoilla ole enää mahdollisuutta saada tietoja teletointayritysten tiedon säilytysaikaan koskevien säännösten vuoksi (tuleva laki sähköisen viestinnän palveluista 157 §, nykyinen tietoyhteiskuntakaari 157 §).

Lykkäyspäättöksen tekisi ehdotetun säännöksen mukaan suojelupoliisin päällikkö yksin ilman tuomioistuinkontrollia tai keskustelua KRP:n edustajan kanssa. Vertailun vuoksi todettakoon, että poliisin käytäessä salaisia tiedonhankintakeinoja ja halutessaan lykätä ilmoittamista asiasta tiedonhankinnan kohteelle, päättää asiasta tuomioistuin poliisin esityksestä (poliisilaki 5 luku 58 §, pakkokeinolaki 10 luku 60 §). Suojelupoliisi ei nykyisinkään suorita juurikaan esitutkintaa ja esitutkintavaltuuksien kokonaan poistua voidaan kyseenalaistaa sen kompetenssin riittävyys arvioida esitutkintakynnyksen täyttymistä eri tunnusmerkistöjen osalta. Lisäksi lykkäysperustetta arvioidessa tulisi lakiehdotuksen mukaan arvioida rikoksen selvittämisen merkitystä yleisen ja yksityisen edun kannalta, mikä edellyttäisi korkeatasoista substanssiosaamista poliisin käytössä olevista teknisistä ja taktisista rikostutkintamenetelmistä, resursseista ja yhteistyöstä muiden

kansallisten ja kansainvälisten tutkinta- ja oikeusviranomaisten kanssa. Sitten ilmoituksen lykkäämisestä tulisi vähintään keskustella keskusrikospoliisin edustajan kanssa ja erimielisyystapauksissa saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi tai sitten tuomioistuimen tulisi päättää asiasta suoraan suojelupoliisin edustajan vaatimuksesta.

Yhtenä lykkäysperusteena on mainittu hengen tai terveyden suojaaminen, millä tarkoitettaneen lain esitöiden mukaan mm. tietoja antaneen henkilön suojaamista henkilöllisyyden paljastumisen vuoksi. Poliisihallinnon sisällä luovutetaan jatkuvasti tietolähteiden antamaa tietoa poliisiyksiköiden välillä paljastamatta tietolähteiden henkilöllisyyksiä ja turvaten salassa pito jatko-operaatioissa noudattamalla yhteisesti sovittuja sääntöjä, joista on sovittu asiantuntijoiden kesken yleisellä tasolla ja sovitaan aina erikseen yksittäisen tiedonluovutuksen yhteydessä. Johtavana säätonä on se, että tiedon antajan asettamia tiedon käytön rajoituksia noudatetaan.

Lykkäysmenettelyä on mahdollista tarkastella myös yksittäisen päätöksen tekijän oikeusturvan kannalta ja tässä suhteessa se olisi taattu paremmin, mikäli lykkäämispäätöstä ei tee yksi henkilö yksin.

5 Kustannusvaikutuksista

Edellä kohdassa 3 (uhkahenkilöt) on tuotu esiin kustannusvaikutuksiin liittyvää asiaa.

Paikallispoliisin näkökulmasta halutaan vielä tuoda esiin, että palomuurin kautta suojelupoliisista poliisille siirrettävät rikostutkintakokonaisuudet saattavat siirtyä keskusrikospoliisilta myös paikallispoliisin vastuulle, vaikka niistä ensin ilmoitetaankin keskusrikospoliisille.

Vielä estettävissä olevien rikosten osalta ilmoitus on säädetty tehtäväksi toimivaltaiselle viranomaiselle eikä keskusrikospoliisille. Näiden siirtoasioiden osalta paikallispoliisin vastuulle siirtynee myös asioita suoritettavaksi.

Vielä tuodaan esiin, että nykyisin paikallispoliisi antaa suojelupoliisille käytännön työapua erilaisissa tilanteissa. Suojelupoliisin voimavarat eivät välttämättä aina riitä yksin hoitamaan asioita, mikä tilanne ei välttämättä muutu tiedustelulakien tultua voimaan. Uudet toimivaltuudet saattavat päinvastoin lisätä Suojelupoliisin tehtäviä ja sitä kautta myös paikallispoliisille tehtäviä virka-apupyynnöjä.

Poliisipäällikkö
Poliisikomentaja

Lasse Aapio

Apulaispoliisipäällikkö

Heikki Kopperoinen

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Poliisi 26.02.2018 klo 14:04. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.